ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΜ 7ον ΑΡ. 2297

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΩΡΟΥ
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 10'.—Δύσ. 7 λ. 34
Κάρπου ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.3, ἐλαχ. 10. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.5

Η ΕΣΧΑΤΗ ΤΩΝ "ΛΥΣΕΩΝ,,

Ὅπως προεβλέπετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως ἀπὸ τοὺς γνωρίζοντας τὸν κ. Βενιζέλον, ὅπως προεμηνύετο ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κατ' ὅλην τὴν διάρκειάν της, ὅπως κατεφάνη σαφῶς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εὐτυχέστερου συνασπισμοῦ, λόγῳ τῶν αὐθαιρέτων περιορισμῶν, τοὺς ὁποίους ἔθετεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπισείων τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας εἰς τὴν Βουλὴ πλειοψηφίας του, ἡ κρίσις ἐτερματίσθη κατὰ τὸν χειροτέρον δυνατὸν τρόπον, κατὰ τρόπον ἀποτελοῦντα ὄχι λύσιν κάν, ἀλλ' ἀφετηρίαν νέων ἀνησύχων ἐξελίξεων εἰς βάρος τῆς δυστήνου αὐτῆς χώρας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀναγνωρίσας ἀνεπιφυλάκτως τὴν «πολιτικὴν κυριαρχίαν» τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀνέθεσεν «ἐν λευκῷ» τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐργοταογροικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεδέχθη ταύτην, ἀσχολούμενος ἤδη περὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου του — ἐν ἀμέσῳ συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑπεσχέθη τὴν διὰ τῆς πλειονοψηφίας του ὑποστήριξίν του εἰς τὴν Βουλήν.

Αἰσθανόμεθα, ἐν πρώτοις τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ τοιούτου τερματισμοῦ τῆς κρίσεως ὡς τοῦ χειροτέρου ἐξ ὅσων ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθοῦν, δὲν σχετίζεται καθόλου πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Παπαναστασίου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργοταογροικοῦ κόμματος εἶνε συμπαθέστατος καὶ εἰς ἐκείνους ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι ἐνδέχεται νὰ διαφωνοῦν ἐπὶ πολλῶν καὶ οὐσιωδεστάτων πρὸς αὐτόν· ἢ ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς ἑνώσεως δράσις του καὶ αἱ φιλειρηνικαὶ ἐν γένει δι-εθνεῖς προσπάθειαί του, ἡ εὐσταθὴς καὶ συνετὴς ἐπιμονή, μεθ' ἧς ἐπιδιώκει ὅσα πιστεύει, τὸν κατέστησαν ἀπὸ καιροῦ ἤδη μίαν σημαίνουσαν καὶ ἐκτιμωμένην φυσιογνωμίαν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος καί, προσθέτως, καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν πολιτικῶς ἀντιφρονοῦντες δὲν θ' ἀμφισβητήσουν ποτὲ τὰς ἀγαθάς του προθέσεις καὶ τὸν πατριωτισμόν του. Ἀλλ' ἡ λύσις Παπαναστασίου εἶνε ἀσφαλῶς ἡ χειρίστη διὰ δύο κεφαλαιώδεις λόγους: πρῶτον, διότι εἶνε λύσις μερικωτάτη κομματική· δεύτερον διότι ἡ νέα κυβέρνησις οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ αὐτοτέλειαν καὶ αὐτοβουλίαν, ὡς ὑποτελὴς τῆς βενιζελικῆς πλειονοψηφίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἐξαρτᾶται ἡ διατήρησίς της εἰς τὴν ζωήν.

Ὅταν ὅλοι — καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ κ. Βενιζέλος, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἄλλως — συνηγοροῦμεν ὑπὲρ μιας κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς, ὁ λόγος ἦτο εἷς, πρωταρχικῆς σπουδαιότητος: ἀνομολογεῖται γενικῶς ὅτι τὰ πιέζοντα σήμερον τὴν Ἑλλάδα προβλήματα, ὅλως ἰδιότυπα, μεγάλα καὶ σχετιζόμενα πρὸς ὅλας τὰς διεθνεῖς βαρείας σημερινὰς ἐκκρεμοτητας, εἶνε ἀνώτερα τῆς δυναμικότητος καὶ τῶν ἱκανοτήτων ἑνὸς καὶ μόνου κόμματος καὶ ὅτι μόνον μία γενική, ὅσον τὸ δυνατόν, συνεργασία τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου θὰ ἠδύνατο νὰ τ' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικώτερον. Σήμερον ἀναλαμβάνει νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ, μετὰ θαυμαστῆς ὄντως τόλμης, ὁ συμπαθὴς ἡγέτης τοῦ Ἐργοταογροτικοῦ Κομματος, μόνος, μὲ μίαν ἀλλοτρίαν πλειονοψηφίαν, μὲ δάνειον κυβερνητικὴν ζωήν..... Δηλαδή, μετὰ πάροδον τεσσάρων ἡμερῶν δολιχοδρομικῶν πρὸς ἀναζήτησιν λύσεων, ἐπανήλθομεν εἰς κατάστασιν ἐπισφαλῆ καὶ κινδυνωδῶς περίπλοκον. Διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, πιστεύων ὅτι πρόκειται περὶ θυέλλης παροδικῆς, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει τὸ κόμμα του, προτιμᾷ νὰ κυβερνᾷ ἀπὸ τῶν παρασκηνίων, μέχρις ὅτου κρίνῃ εὔθετον μίαν «ἐπιθετικὴν ἐπάνοδον» — ὄχι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἁπλῶς, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, τροποποιῶν τὸ Σύνταγμα ὡς ὑπηνίχθη ἤδη ἀρκετὰ σαφῶς, επεκτείνων τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐγκαθιστῶν ἑαυτὸν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ χρίων πρωθυπουργὸν τὸν πιστότερον καὶ ὑπηρετικώτερον τῶν πολιτικῶν ὑπασπιστῶν του.

Αὐτὰ εἶνε τὰ μόνα λογικὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς ἀναξιωτάτης ἐκβάσεως τῶν προσπαθειῶν τόσων ἡμερῶν. Ἐξεφράζομεν χθὲς τὴν πεποίθησίν μας ὅτι ἠγόμεθα πρὸς νοθεὺς λύσεις. Ἡ χθεσινὴ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων ἐδικαίωσε τὰς προβλέψεις μας. Ἡ δοθεῖσα λύσις εἶνε ἡ περισσότερον νόθος ἐξ ὅλων — ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις — ἀσχέτως, ἐπαναλαμβάνομεν τῶν προσωπικῶν συμπαθειῶν, τὰς ὁποίας ἀσφαλῶς ἔχει ὁ κ. Παπαναστασίου. Οἱ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας αἰσιόδοξοι θὰ ἠδύναντο ἴσως νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι πάντως εἶνε προτιμότερα μιᾶς λύσεως Στυλιανοῦ Γονατᾶ. Διότι καὶ αὐτὴ ἐπεσέπεσε χθὲς κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΕΝΑΥΑΓΗΣΕΝ Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Η ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ

ΜΑΚΡΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Ἡ προσπάθεια πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως μερικωτέρου συνασπισμοῦ, τῶν τεσσάρων δημοκρατικῶν κομμάτων, — τρίτη κατὰ σειρὰν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κρίσεως—ἀπέτυχε καὶ αὐτὴ χθές, κατόπιν ἐκδηλωθείσης διαφωνίας μεταξὺ των τεσσάρων δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν.

Ἡ διαφωνία προεβλέπετο ἤδη ἀπὸ προχθὲς, διεπιστώθη δὲ καὶ ἐπισήμως, ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς κοινὴν σύσκεψιν τῶν τεσσάρων ἡγετῶν εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον.

Ἡ αἰτία τῆς διαφωνίας, συνεπῶς δὲ καὶ τῆς ἀποτυχίας τῆς τελευταίας ταύτης προσπαθείας πρὸς συνασπισμὸν, ὑπῆρξε συνέπεια τῆς προηγουμένης αἰτίας, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε καὶ τὰς δύο προηγουμένας προσπαθείας. 1) πρὸς οἰκουμενικὴν καὶ 2) πρὸς εὐρύτερον συνασπισμὸν (μετέχοντος καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος): Τοῦτέστιν οἱ «ὅροι» τοὺς ὁποίους ἐξ ἀρχῆς ἔθεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τύπον μόνον κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας ὁ κ. Βενιζέλος ὡς πρὸς τὴν (μὴ) διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν προεδρίαν τῆς νέας κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται, ἐδήλωσε ρητῶς ὅτι, ὡς διαθέτων τὴν πλειοψηφίαν, δὲν θὰ παρεῖχε τὴν ἔγκρισιν τῆς Γερουσίας πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς παρὰ μόνον εἰς οἰκουμενικὴν ἢ κυβέρνησιν εὐρυτέρου ἢ στενωτέρου, συνασπισμοῦ, πάντως ὅμως μὴ προεδρεύομένην ἀπὸ τὸν κ. Τσαλδάρην. Ἀπέκλεισε δηλαδὴ ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῆς προεδρίας τῆς νέας Κυβερνήσεως. Καὶ ἐδέχθη μὲν πρὸς στιγμὴν, εἰσηγήσει τοῦ κ. Ζαΐμη, ὅπως τὰ δύο κόμματα, Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν, μετάσχουν εἰς οἰκουμενικὴν δι' ἰσαρίθμων ἀντιπροσώπων των. Ἀλλ' ἐνέμεινε καὶ πάλιν εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ κ. Τσαλδάρη. Κατ' οὐσίαν δηλαδὴ ὁ κ. Βενιζέλος ἐτορπίλλισεν ἀπροκαλύπτως ἀμφοτέρας τὰς λύσεις 1) τῆς οἰκουμενικῆς καὶ 2) τοῦ εὐρυτέρου συνασπισμοῦ. Διότι ὁ κ. Τσαλδάρης, ὡς ἦτο ἐπόμενον, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀνεχθῇ τὴν «προγραφὴν» αὐτὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων. Καὶ οὕτως ἐναυάγησαν κατὰ σειρὰν αἱ δύο προαναφερθεῖσαι λύσεις τῆς κρίσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τρίτην, τοῦτέστι τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως μερικωτέρου, δημοκρατικοῦ μόνον, συνασπισμοῦ, τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἤγαγον εἰς ἀποτυχίαν καὶ ταύτης ἐξειλίχθησαν ὡς ἑξῆς:

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς, συμφώνως ποος τὰ ἀπὸ προχθὲς καθορισθέντα, συνῆλθον εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον οἱ τέσσαρες ἡγέται τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων κ. κ. Καφαντάρης, Ζαβιτσιάνος, Παπαναστασίου καὶ Κονδύλης, ἵνα συζητήσουν ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς συγκροτήσεως Ὑπουργείου δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἐκ τῆς συζητήσεως διεπιστώθη, συνοπτικῶς, ὅτι οἱ δύο μὲν τῶν ἀρχηγῶν, οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Ζαβιτσιάνος, ἐνέμενον εἰς τὴν ἄποψιν περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ νέα Κυβέρνησις μὴ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς σημερινῆς πλασματικῆς πλειοψηφίας τῶν Φιλελευθέρων, καὶ συνεπῶς ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς προκηρύξεως ἐκλογῶν. Οἱ δὲ δύο ἄλλοι, ἤτοι οἱ κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλης, ἐνέμενον εἰς τὴν γνώμην ὅπως ἡ νέα Κυβέρνησις ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου νὰ λάβῃ ὑπὸψιν ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν πλειοψηφίαν, αἱ δὲ ἐκλογαὶ νὰ ἐνεργηθοῦν μόνον μετὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης.

Κατόπιν τῆς κεφαλαιώδους καὶ οὐσιαστικῆς ταύτης διαφωνίας, οἱ τέσσαρες δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἀπεχώρησαν, ἀφήσαντες τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐλεύθερον ὅπως συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως, πρὸς ἄλλην πλέον κατεύθυνσιν.

Κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου, οἱ κ.κ. ἀρχηγοὶ προέθησαν, χωριστὰ ἕκαστος, εἰς σχετικὰς ἀνασκοινώσεις περὶ τῶν διαμειφθέντων εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἀποτυχίας της.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ἤγινε, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅ,τι ὤφειλε νὰ γίνῃ πρὸς σχηματισμὸν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἢ Κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ, λάθος δὲ ὑπῆρξε καὶ ἡ χθεσινὴ ἀπόφασις νὰ ἀπευθυνθῶμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν τί θὰ ἔκαμνεν εἰς περίστασιν καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχετο νὰ ἄρῃ τὸν ἀπαγορευτικὸν ὅρον τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ εὐλογώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον θὰ ἦτο νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ὅρου,ὅστις καιρίως τὸν ἔθιγεν. Θὰ ἦτο τότε λίαν εὐκολωτέρα καὶ εὐπρεπεστέρα ἡ ὑποχώρησίς του, ἐνῷ ἄλλως θὰ ἐφαίνετο οἱονεὶ ἐπιζητῶν τὴν συγκατάβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μὲ τὸν κίνδυνον μάλιστα νὰ εὑρεθῇ ἐνώπιον προσβλητικῆς ἀρνήσεως. Δὲν ἐπαινῶ βεβαίως τὴν ἀκαμψίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι οὐδεμία σοβαρὰ καὶ εἰλικρινὴς ἐξεδηλώθη ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διάθεσις πρὸς συγκρότησιν οἰκουμενικῆς τοιουτοτρόπως δὲ πᾶν δυνατὸν παρενεβλήθη εἰς αὐτὴν πρόσκομμα. Ἦτο δὲ ὁ σχηματισμὸς τῆς Οἰκουμενικῆς ἢ μόνη ἐνδεδειγμένη λύσις, ἡ ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς περιστάσεις καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἀξίωσιν, καθ' ἃ διεκήρυξεν ὄχι πρὸ πολλοῦ αὐτὸς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅστις μάλιστα πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς καὶ τὴν προεδρίαν τῆς Οἰκουμενικῆς προσέφερεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ εἰς μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος παρὰ τὰς πεποιθήσεις του, καθ' ἃ ἐδήλωσε, προέβη. Διότι τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς ἐδικαιολόγησεν ἀρχικὼς ὡς ἐπιβαλλομένην πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μετεκλογικῆς ἐν τῇ Κυβερνήσει συνεργασίας τῶν κομμάτων. Ἐφ' ὅσον ἐν τούτοις παρὰ τὼν ἄλλων θεωρεῖται ἐξαντληθεῖσα ἡ προσπάθεια τῆς Οἰκουμενικῆς ἢ τῆς Κυβερνήσεως [illegible] δεχόμεθα καὶ [illegible] μεν εἰς κυβέρνησιν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὕτη θὰ ἔχῃ ἰδίαν ὀντότητα καὶ δὲν θὰ εἶνε ἐξηρτημένη ἐκ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, Βουλῆς εὑρισκ[illegible] εἰς τὸ τέρμα τῆς περιόδου της καὶ εἰς οὐδεμίαν προφανῶς εὑρισκομένης πλέον ἐπαφὴν πρὸς τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἐὰν οἱ διαθέτοντες τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν εἰλικρινῶς πιστεύουν, ὅτι ἐκπροσωπεῖ αὕτη τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἐπιβεβλημένον εἶνε νὰ παραμείνουν εἰς τὴν θέσιν των, συνεχίζοντες τὸ ἔργον των, ἢ νὰ σχηματίσουν Κυβέρνησιν ἐκ τῶν κόλπων τοῦ ἰδίου των κόμματος καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον εὐθύνην των. Ἐὰν ὅμως οἱ ἴδιοι νομίζουν, ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτεταγμένον ἢ δυνατὸν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ νὰ καταρτίσουν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ κόμματός των, ὑποχρέωσιν ἔχουν νὰ στέρξουν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου Κυβερνήσεως καὶ νὰ μὴ ζητοῦν νὰ ἔχουν τὴν νέαν Κυβέρνησιν ὑποχείριον, ἐν ὀνόματι τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας, ἥτις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ στηρίξῃ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Δὲν θὰ εἶνε δὲ ἀνεξάρτητος ἡ Κυβέρνησις, ἥτις θὰ ἀντλῇ τὴν ὑποστασίν της ἐκ τῆς συναινέσεως τοῦ ἤδη κρατοῦντος κόμματος καὶ ἐκ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους. Ὅρος λοιπὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ εἶνε ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ μὴ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅπως ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της ἀπεριόριστον τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως. Εἶνε δὲ ὁ ὅρος οὗτος ἐπιτακτικώτερος δι' ἐμέ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἐντόνως ὑπεστήριξα ὅτι εἶνε ἔκθεσμος ἡ παράτασις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας, τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διὰ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν Γερουσιαστῶν. Παριστάμην βεβαίως εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὴν εὐθύνην ἄλλων καὶ παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν ἡμῶν εἶχε διαμορφωθῆ ἐμπρακτον καθεστὼς ἔκθεσμον, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀναλάβω καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ συνταγματικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, ἐμφανιζόμενος ὡς Κυβέρνησις ἐνώπιον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Μίαν ἐμφάνισιν θὰ ἐδεχόμην. Ἐκείνην ἀκριβῶς, ἥτις θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ἔκνυθμον αὐτὴν κατάστασιν, ὁηλαδὴ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν ἠδύνατο νὰ εἶνε κατὰ τὴν κρίσιν πάντοτε τῆς νέας Κυβερνήσεως ὁπωσδήποτε ἀπώτερος διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ὅλων τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν διὰ τὴν προκήρυξιν αὐτῶν.

Ἡ νέα ἄλλως τε Κυβέρνησις διὰ τῆς στάσεώς της καθήκον θὰ εἶχε νὰ μὴ ἀφῆσῃ νὰ πιστεύεται, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως εἶνε προνόμιον ἀπὸ ἐπὶ ὁλόκληρον ἐννεαετίαν ἑνὸς μόνον κόμματος, τὸ ὁποῖον συνέπεσε ὡς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεξήχθησαν αἱ πρῶται ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας, νὰ ἔχῃ τὴν πλειοψηφίαν αὐτῆς. Ὅταν ἐψηφίζετο ὁ νόμος περὶ ὀργανώσεως τῆς Γερουσίας, ὑπεστήριξα, ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ αὐτὴ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως, νὰ ἀπαρτίζεται δηλαδὴ τὸ δεύτερον νομοθετικὸν σῶμα μόνον ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων. Ἀπεκρούσθη ἡ πρότασις αὕτη, ἀλλ' οὐδέποτε ἐφαντάσθην, ὅτι θὰ ἐφθάνομεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἴδωμεν ὑποστηριζόμενον, ὅτι τὸ ὑπέρτατον τῶν συνταγματικῶν διακωμάτων, τὸ ὁποῖον τὸ νέον Σύνταγμα δὲν ἠθέλησε νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν διακριτικὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐξουσίαν, εἶνε προνόμιον ἀποκλειστικὸν ἑνὸς μόνου κόμματος, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ λέγῃ «σὲ σένα δὲν δίδω τὴν διάλυσιν, σὲ σένα τὴν δίδω ὑπὸ ὅρους τοὺς ὁποίους ἐγὼ θὰ θέσω, σὲ σένα τὴν χαρίζω ἄνευ ἐπιφυλάξεως». Ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας θὰ ἦτο τοιουτοτρόπως ὑποτεταγμένη εἰς τὰ κέφια τοῦ κόμματος αὐτοῦ καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ κόμμα τοῦτο δὲν θὰ ἐξεπροσώπει εἰμὴ ἐλαχίστην καὶ ἀσήμαντον τοῦ λαοῦ μειοψηφίαν. Τοῦτο θὰ ἦτο ἔξω πάσης δημοκρατικῆς ἀντιλήψεως. Ὁ θεσμὸς τῆς Γερουσίας, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἔτυχε νὰ εἶνε ἡ σύνθεσίς της, πρέπει νὰ μείνῃ ἐν παντὶ τελείως ἀπηλλαγμένος στενοῦ κομματικοῦ χαρακτῆρος, διότι ἄλλως θ' ἀποτελέσῃ ἀνωμαλίαν ἀφόρητον καὶ ἐπικίνδυνον. Καὶ ἠτο μία εὐκαιρία αὐτὴ, διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ὑπόνοια, ὅτι ἡ Γερουσία, ὡς κατηρτίσθη, παρὰ τὰς ἐπιμόνους μας συστάσεις, θὰ ἀποβῇ πρόσκομμα εἰς τὰς ἄλλας κυβερνήσεις καὶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν λαϊκῶν πόθων. Οἱ κεκτημένοι τὴν δύναμιν εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ εἰς τὴν Βουλὴν δὲν εἶχον παρὰ νὰ ἐκλέξουν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο δρόμους: ἢ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀρχὴν οἱ ἴδιοι, ἢ νὰ ἀφήσουν νὰ ἐξελιχθῇ φυσιολογικῶς ἡ πολιτικὴ κατάστασις, συνιστώντες εἰλικρινῶς εἰς τὴν πλειοψηφίαν νὰ τεθῇ διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν νέας Κυβερνήσεως.

Πᾶσα ἄλλη ἐκδοχὴ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς Δημοκρατίας, ἥτις δὲν ἀνέχεται προνόμια καὶ ἀνίσους ἀγῶνας.»

Ο κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ

Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐν ἀρχῇ ἀπήντησα εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. Καφαντάρη σχετιζομένην μὲ τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ὑπέδειξεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προδευτικῶν νὰ καταβληθοῦν προσπάθειαι παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ ὅπως ἐξομαλυνθοῦν τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα κ τέστησαν ἀδύνατον τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἐν προκειμένῳ εἶπα ὅτι καίτοι ἐκτιμῶ βαθέως τὴν συμβολὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς μίαν κυβέρνησιν εὐρυτάτου συνασπισμοῦ, μολαταῦτα θεωρῶ πᾶσαν προσπάθειαν ματαίαν διότι ἐξηντλήθησαν ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα.

»Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐτόνισα ὅτι δέχομαι τὴν πρότασιν τῆς συμμετοχῆς τοῦ ὑπ' ἐμὲ κόμματος εἰς κυβέρνησιν δημοκρατικοῦ συνασπισμοῦ, μετ' ἐνθουσιασμοῦ δὲ θὰ ἔβλεπα ἐπιτυγχανούσας τὰς προσκόν σκοπὸν τοῦτον. Προσέθηκα ὅμως ὅτι συγχρόνως πρέπει νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ μέτρα ὅπως ἐξασφαλισθῇ ὁ σκοπὸς τῆς συσταθησομένης κυβερνήσεως, ἤτις μοιραίως, κυρίως καὶ πρωτίστως ἀποβλέπει εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος παρὰ τοῦ ὁποίου μαστίζεται ἡ χώρα.

»Τὴν οἰκονομικὴν ταύτην κατάστασιν θεωρῶ ἀπολύτως ὀδυνηράν καὶ ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δημοσιονομικῆς πολιτικῆς ἐκ τῆς ὁποίας ὄχι μόνον ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον ἐπεσωρεύθησαν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ δαπάναι ἀληθῶς ὑπέρογκοι ἀλλὰ καὶ ἐσυνεχίσθη ἡ ἐπιβολὴ νέων δαπανῶν καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὀξυτάτης κρίσεως καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς κυβερνήσεως ἐκ τῆς Βουλῆς.

»Ἕνεκα ἀκριβῶς τῶν ψηφιζομένων διαρκῶς δαπανῶν κατήντησεν ὥστε νὰ ὑποβληθῇ προϋπολογισμὸς, διὰ τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον δὲν γίνονται οἰκονομίαι, ἀλλὰ ἐπιβάλλονται καὶ δαπάναι κατ' ἐλάχιστον ὅριον 700 ἑκατομμυρίων, ἐπιβάλλονται δὲ καὶ πρόσθετοι φόροι 740 ἑκατομμυρίων καὶ μόνη ἀπομείνασα οἰκονομία εἶνε τὸ «κανόνι» διότι ἐκεῖθεν μόνον ἐπιτυγχάνονται περικοπαὶ δαπανῶν.

»Ἡ κατάστασις αὕτη, ἐτόνισα, πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα δραστήρια ἄνευ ἀναβολῆς καὶ πρὸς τοῦτο θεωρῶ ἐπιβεβλημένην τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν εἰς τὰ συντομώτερα ὅρια. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι ἡ διάσκεψις τῆς Λωζάννης δύναται ν' ἀποτέλεσῃ εἰς τοῦτο ἐμπόδιον, ὄχι μόνον διότι αἱ συνταγματικαὶ προθεσμίαι ἀναβάλλουν τὰς ἐκλογὰς διὰ τὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως τῆς Λωζάννης χρόνον, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν νομίζω ὅτι εἶνε δυνατὸν ν'

ΙΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ομιλούν ... ΟΛΕΣ...

«Ο Ο.Ο.Ν.» «Η Δημάρχα, κ.Γιάννη, τρομή, θ.Μ.Ν.»
ΚΕΜΤΡΙΚΟΝ. (Κωλέττας-Μαρίκα). «Μια Νύφη και ... ένα Ζωάν». Σ.Μ.Ε.
ΦΟΙΝΟΥΣΑΙ. (Ιβ. Λογοτεχνέτου). «Ερ-ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ.
ΠΕΡΟΚΕ. (Ρ.Ρ. Ρόκκος). «Ο Ρ.Ρ.»
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ο Μοντέρος λεγόμ. ΛΟΥ. «Σ.Κανόλα».
Κλεισμένη σεφρόμα

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Η Φυστερφόρ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Η Ρόζα Λουξεμπούρ».
ΣΠΕΡΙΤ. «Η Ζοφλάβη μου ένα πάρ Βαρονέζο».
ΕΛΛΗΝΙΣ. «Μη μωρός γιατί».
Φέρτελ

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ρόκκος».
ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ. «Ρόκκος φρόκκος». Ελληνόφρ.
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Σ.Μπέρρυ Κ.Μπόκ».
ΠΕΤΣΑΛΑ. «Τα πάντα» κ.Μ.Μπόκ.

Το ραδιόφωνον

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 6—8 μ.μ. Ζωντανός πολιτικός ανασκοπικός. 8.15 μ.μ. Ρεσιτάλ πιανίστας. 9.35 μ.μ. Ορχήστρα πλεκτικής μουσικής.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (454).—7.40 π.μ. Δίσκοι. 12 μ.μ. Τρυπιόφωνο. 2 μ.μ. Συμφωνική συναυλία. Βίωμα «Ποιμενικής Συμφωνίας» Μπετόβεν. 4 μ.μ. Συμφωνική συναυλία. Ρέκβιεμ Μπρόμς. 6 μ.μ. Ρεσιτάλ τραγουδιών. 8 μ.μ. ΒΡΟΥΞΕΛΛΕΣΤΗ (550 μ.).—4.30 μ.μ. Συμφωνία. Φρίντ Κφρεσμαν. Αρκετά τραγούδια. Φρεμπάνγκ.—8.30 μ.μ. Μεταδίδονς δοκιμάζονς.

ΒΟΡ. ΓΕΡΜ. (Κεντρικός Σταθμός). Ρόμπερτ Μπρόμς. Τιμόθεος, Τιμόθεος, Φ.Μ. (ρεφρέν) κ.ρ. μ.ε. Ο Ρόμπερτ Μπρόμς. 8.30 μ.μ. Μεταδίδονς της ώρας «Ρόμπερτ Μπρόμς».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός, 355 μ.) 7.30 μ.μ. Ρεσιτάλ πιανίστα. 8 μ.μ. Ρεσιτάλ λυρικής τραγουδιστρίας. 11.30 μ.μ. Ρεσιτάλ πιανίστα.

ΠΡΑΓΑ (348 μ.).—9.35 μ.μ. Μεταδίδονς της ώρας «Ρόμπερτ Μπρόμς».

ΡΩΜΗ (441 μ.) (Το σπίτι πρόγραμμα Ε.Ι.Ρ.).—3 μ.μ. Μεταδίδονς. 8.30 μ.μ. Συμφωνική συναυλία.

Ο Μπρόμς χαρακτηριστικά της πρός την Ελλάδα ανάγκης του.

Νέοι δεσμοί, νέοι κίνδυνοι

Τίς τήν Ἄπω Ἀνατολήν ἐνοῦται καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς κόλπους, Τά Ἰνδικά Ἀρχιπέλαγη μέσα ἤρχισαν νά προκαλοῦνται εἰδικοὶ κίνδυνοι. Ἀλλ' ἐνῶ ἄλλοτε ἐκεῖνοι ἐπρόκειτο νά ἔρθουν ἀπό τούς Ἑλληνικούς ἀστόλους ὅπου ἐκεῖνοι ἔρχονται τώρα ἀπό τήν Ἀγγλία, ἐκεῖνοι τοῦ ἀστόλου τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀτλαντικοῦ ἔρχονται τώρα ἀπό τήν Ἀγγλία, ἐκεῖνοι τοῦ ἱστορικοῦ ἀντιμαλοῦ τῶν ἀνεμόφρυδῶν τά αἴτια καὶ τά ἀποτελέσματα τῶν ἐπιπλοκῶν.

Ἕνας σωφέρ τῶν ἀκοκινήτων μ' ἐπιστρεφόμενος ἀπό τήν Ἀγγλία ἀπόψε κίνημα τοῦ πλήθους, μιά σύμπτωση τῶν ἀνεμῶν, Τά, πάς ξέρουν τῶν ὁ μεγάλος πόλεμος τοῦ 1914 μόνο μιά ἀπό τίς ἄβυσσο πολιτικῆς δίνα νά τό ἐνοῦν.

Τί ἔγινε ἄραγε μυρμηγκόφωνα σημαντικός τρομαλόζοι τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ἀπό στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεις πρός τίς Ρωσσικές ὁρόμου καὶ οἱ σοκκάτοι εἶναι ἕνα ἀπόσπασμα κυρολεκτικῶς κα-τεστρεμμένο ἀπό τίς ἀνεμοστρόβιλο τῆς ἀνεμοστρόβιλος τῆς ἡνίοχος τῆς μέχρι τοῦ ἀποβόρου κυρολεκτικῶς κα-τεστρεμμένο ἀπό τίς ἀνεμοστρόβιλο

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων εἰς βουλευτὴς ἐπηρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἂν εἰς ἐκ τῶν Ἄγγλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κ.Τ.Ε. συνέστησε ποτὲ ν' ἀναλάβῃ ἡ Κ.Τ.Ε. τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου καὶ ἂν ὁ κ. Σάϊμον προτίθεται νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις διὰ τὴν σύστασιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς θεωρεῖ ὡς ἀποτελοῦσαν σοβαρὸν σφάλμα.

Ὁ κ. Σάϊμον ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ προσάπτωνται κατηγορίαι ἐναντίον ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι εἶνε Βρεταννοὶ ὑπήκοοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἑλληνικῶν δανείων, ὁ κ. Σάϊμον ἐβεβαίωσεν ὅτι τοιοῦτος δὲν ὑφίσταται ἐκ μέρους τῆς Κ.Τ.Ε. Ἁπλῶς μόνον εἰς ἐκ τῶν ὅρων τοῦ τελευταίου Ἑλληνικοῦ δανείου ἀναφέρεται εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν.

Ο κ. ΟΛΑΦ ΧΑΜΠΡΟ ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ Οἴκου Χάμπρο κ. Ὄλαφ Χάμπρο, ὁ διαδεχθεὶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης τὸν ἀποχωρήσαντα διὰ λόγους ὑγείας ἀδελφόν του, ὁμιλῶν κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, τῆς 19 Μαΐου, ἀνεφέρθη εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς, κατὰ ὑπεύθυνον, πιστὸν, ἐπὶ λέξει μετάφρασιν:

—«Ὑπῆρξε συνήθεια πάντοτε, κατὰ τὰς ἐτησίας ταύτας συνελεύσεις, ν' ἀναφερώμεθα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καθὼς γνωρίζετε, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὅπως καὶ τόσαι ἄλλαι κυβερνήσεις, ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψιν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὀφειλομένην εἰς τὸ ἐξωτερικόν της χρέος καὶ τὸ παθητικὸν ἐμπορικόν της ἰσοζύγιον. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει μὲ μερικὰς ἄλλας κυβερνήσεις, ἡ Ἑλλάς, ἂν καὶ δανεισθεῖσα μεγάλα ποσά, ἔκαμε πολὺ καλὴν δαπάνην τοῦ χρήματος, ἡ δαπάνη δὲ αὕτη ἀποδώσῃ ἐν καιρῷ ξένον συνάλλαγμα. Ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐκ τῆς παρελθούσης ἐντίμου στάσεως (record) τῆς χώρας ταύτης καὶ ἡ γνῶσις τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν κυβερνᾶται, μᾶς ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον της, παρ' ὅλας τὰς μεγάλας δυσχερείας τῆς παρούσης κατοστάσεως.

»Αἱ ἐμπορικαί μας δοσοληψίαι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶνε μεγάλαι, συγκεντρούμεναι κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δὲν μᾶς ἐμπνέουν δὲ κομμίαν ἀνησυχίαν.»

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι ἀποβιβασθέντες χθὲς εἰς Μπρίντιζι οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοί, ἀφίκοντο σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Ρώμην, συνοδευόμενοι ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν καὶ Τούρκων δημοσιογράφων. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον αὐτοὺς οἱ κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Γκράντι, εἴτινες τοὺς ἐχαιρέτησαν κατὰ τὴν ἀφιξίν των. Οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοί, ἀφοῦ συνωμίλησαν ἐπ' ὀλίγον εἰς τόνον ἐγκάρδιον μετὰ τῶν Ἰταλῶν κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Γκράντι, κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου κατέλυσαν. Ὀλίγον βραδύτερον μετέβησαν καὶ κατέθεσαν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, εἶτα δὲ ἐπεσκέφθησαν τοὺς τάφους τῶν Ἰταλῶν βασιλέων εἰς τὸ Πάνθεον. Περὶ ὥραν 11.30' οἱ Ἰσμὲτ πασᾶς καὶ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης μετέβησαν εἰς τὸ Κυρηνάλιον ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῷ βασιλεῖ, βραδύτερον δὲ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν των ὑπὸ τῶν βασιλέων. Τὸ ἀπόγευμα περὶ ὥραν 17ην ὁ κ. Μουσσολίνι ἐδέχθη τὸν Ἰσμὲτ πασὰν εἰς τὸ Ἀνάκτορον τῆς Βενετίας, ἐνῷ ὁ κ. Γκράντι ἐδέχθη τὸν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέην εἰς τὸ Ἀνάκτορον Κίτζι.

Ὅλος ὁ Τύπος ἀφιερώνει ἄρθρα εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Τούρκων ὑπουργῶν, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς νέαν ἐπισφράγισιν τῆς πολιτικῆς τῆς φιλίας, ἥτις ἐνεκαινιάσθη τὴν ἐπαύριον τῶν συνομιλιῶν Μουσσολίνι καὶ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη εἰς Μιλάνον κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1928 καὶ αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν σύναψιν συμφώνου φιλίας καὶ ἄλλων συνθηκῶν ὡς καὶ εἰς τὴν Ἑλληνο-Τουρκικὴν συνδιαλλαγὴν εἰς ἣν σπουδαίως συνέβαλεν ἡ φασιστικὴ διπλωματία.

Τὸ «Μεσσατζέρο» γράφει:

— Τίποτε δὲν χωρίζει τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. Ἀντιθέτως, αἱ δύο χῶραι ἑνοῦνται διὰ τῆς Μεσογείου Λατινικῆς Θαλάσσης αἱ διὰ τῆς ὁποίας συναλλαγαὶ μετὰ τῆς Τουρκίας δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ πυκνωθοῦν. Ἡ Τουρκία γνωρίζει ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν ἐπιδιώκει εἰς τὴν Ἀνατολὴν πολιτικὰς κατακτήσεις, προσπαθεῖ δὲ μόνον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰσορροπίαν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» γράφει:

— Αἱ συνομιλίαι, αἵτινες θὰ διεξαχθοῦν ἐν Ρώμῃ δὲν στρέφονται ἐναντίον ἄλλης Δυνάμεως, περιλαμβάνονται ὅμως ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας, ἥτις ἀποσκοπεῖ τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ ταξείδιον τοῦ Ἰσμὲτ εἰς Ρώμην ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ παράσχῃ δείγματα τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας τῆς συνδεούσης τοὺς δύο λαοὺς καὶ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ συζητηθοῦν ἀπ' εὐδείας αἱ ἀμοιβαῖαι ἀνάγκαι τῶν δύο χωρῶν, τῶν ὁποίων ἡ πολιτικὴ παρουσιάζει πολλὰ σημεῖα ἀπαφῆς. Ἡ τουρκο-ἰταλικὴ φιλία συμπίπτει ἄλλως τε καὶ μὲ ἄλλας φιλίας, τὰς ὁποίας συνῆψεν ἡ Τουρκία. Τὸ ταξείδιον τοῦτο θὰ σημειώσῃ νέον σταθμὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων Ρώμης καὶ Ἀγκύρας.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25. (Τραντζόσεαν). — Σήμερον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Δίαιταν ἡ ἐκλογὴ καὶ τῶν ἀντιπροέδρων. Προηγουμένως εἶχεν ἐπέλθει συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ τῶν λοιπῶν κομμάτων διὰ τῆς ὁποίας οἱ μὲν Χιτλερικοί, ὡς τὸ ἰσχυρότερον κόμμα ἐν τῇ Διαίτῃ, θὰ ὑπεδείκνυον τὸν Πρόεδρον, τοὺς δὲ τρεῖς ἀντιπροέδρους θὰ ὑπεδείκνυαν οἱ σοσιαλδημοκράται, τὸ κόμμα τοῦ Κέντρου καὶ οἱ ἐθνικισταί. Διὰ τοὺς κομμουνιστὰς δὲν ἐγένετο λόγος λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτῶν τηρουμένης καθαρῶς ἀρνητικῆς στάσεως. Ἀπεφασίσθη συγχρόνως ὅπως ἀναβληθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Διαίτης μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ διεξαχθοῦν συνεννοήσεις διὰ τὸν σχηματισμὸν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ καταρτισθῇ διὰ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν Χιτλερικῶν μετὰ τοῦ κόμματος τοῦ Καθολικοῦ Κέντρου.

Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἐθνικοσοσιαλιστὴς βουλευτὴς Κέρλ, ἀντιπρόεδροι δὲ ὁ σοσιαλιστὴς Βίτμακ, ὁ τοῦ κόμματος τοῦ Κέντρου Μπάουνχοφ καὶ ὁ ἐθνικιστὴς φὸν Κρίζ. Περὶ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἐσημειώθη ἐπεισόδιον μεταξὺ ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν, διότι οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατηγόρησαν τοὺς ἐθνικοσοσιαλιστὰς ὅτι καθιέρωσαν τὰς πολιτικὰς δολοφονίας ὡς σύστημα. Τοῦτο ἀπέληξεν εἰς ἀληθῆ συμπλοκὴν μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων τῶν ἄκρων, τῶν ὁποίων οἱ βουλευταὶ ἤρχισαν ν' ἀλληλοεκσφενδονίζουν μελανοδοχεῖα, πέννες καὶ καθίσματα. Πολλοὶ βουλευταὶ ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διαίτης ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν, ἀλλ' ἡ συμπλοκὴ ἐξηκολούθησε μέχρις οὗ οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ὡς ἀριθμητικῶς ἰσχυρότεροι, ἐξεδίωξαν τοὺς κομμουνιστὰς ἐκ τῆς αἰθούσης εἰς τοὺς διαδρόμους, ὅπου ἄλλοι βουλευταὶ κατώρθωσαν νὰ τοὺς διαχωρίσουν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθη εἷς σοσιαλιστὴς βουλευτής. Ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν τρεῖς κομμουνισταὶ βουλευταὶ σοβαρῶς. Ὁ ἀναβρασμὸς μετεδόθη καὶ εἰς τὰ λαϊκὰ θεωρεῖα, ὅπου συνεπλάκησαν οἱ θεαταὶ τῶν δύο μερίδων. Ἀμέσως κατέφθασαν φορεῖα ἐκ τῶν σταθμῶν τῶν πρώτην βοηθειῶν ὅπως μεταφέρουν τὰ θύματα τῆς συμπλοκῆς.

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων ὡς καὶ οἱ διάδρομοι παρουσίαζαν μετὰ τὴν συμπλοκὴν πρωτοφανὲς θέαμα μὲ τὰ θραυσμένα καθίσματα, τὰ μελανοδοχεῖα καὶ τὰ μαξιλάρια τῶν καθισμάτων τῶν βουλευτῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΛΥΘΗ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΔΙ' ΑΝΑΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΤΟΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΣ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΗΡΝΗΘΗ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ.-Η ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ ἐναυάγησε τὴν μεσημβρίαν, ὅπως ἀλλαχοῦ δημοσιεύομεν, ἡ συγκρότησις Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιδιώξῃ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως συμπράξεως τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλη. Ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ, προτοῦ προβῇ εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς, τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι ὡς ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας θὰ παράσχῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τὴν νέαν κυβέρνησιν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, οἰκουροῦντος, ἐκάλεσε τὴν 6 ½ μ.μ. παρ' αὐτῷ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς ὑπὸ παραίτησιν Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλον.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ γίνῃ διαβίβασις πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως μόνον οἱ κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλης εἶναι οἱ συμφωνοῦντες εἰς τὴν μὴ ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐνδεδειγμένη πλέον λύσις τῆς κρίσεως, κατόπιν τῆς ἀποτυχίας τῶν ἄλλων συνδυασμῶν, εἶναι ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτοὺς τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως. Προσέθεσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὅτι ἔχων ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαιώματα ἀλλὰ καὶ σχετικὴν εὐθύνην διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ὁ εἰσηγούμενος εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως, κατέληξεν εἰς τὴν γνώμην ὅτι δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ὅτι δέον νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, ὡς ὑποστηρίζουν οἱ κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλης μετὰ τὸ πέρας τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης.

Ἐπιθυμεῖ, κατέληξεν ὁ κ. Ζαΐμης, ὅπως πρὶν ἀναθέσῃ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν εἰς τοὺς κ.κ. Παμετὰ βραχεῖαν δὲ συνομιλίαν μεδήλωσιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐὰν ἐγκρίνῃ κατ' ἀρχὴν τὴν λύσιν ταύτην, ἀποκειμένου πλέον εἰς τοὺς δύο ἀρχηγοὺς νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀφοῦ ἀναλάβουν τὴν ἐντολήν, περὶ τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησίν των ἡ κοινοβουλευτικὴ ὑποστήριξις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐκ τοῦ Κυβερνείου κατηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ βραχείαν δὲ συνομιλίαν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ἐπιστρέψας παρὰ τῷ κ. Ζαΐμῃ ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτὸν ὅτι καὶ ὁ κ. Βενιζέλος θεωρεῖ τὴν Κυβέρνησιν Παπαναστασίου — Κονδύλη, ὡς τὴν μόνην ἐνδεδειγμένην πλέον λύσιν τῆς κρίσεως, καὶ ὅτι συνιστᾷ νὰ ἐπισπευσθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ὁ τερματισμὸς τῆς κρίσεως. Ὁ κ. Ζαΐμης ἔσπευσεν κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ καλέσῃ παρ' αὐτῷ διὰ τὴν 8 ½ μ.μ. τοὺς κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Κονδύλην.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ σημαίνοντος Φιλελευθέρου παράγοντος ἀνεκοινώθη πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι ὁ κ. Κονδύλης, μετὰ τοῦ ὁποίου οὗτος πρὸ ὀλίγου, περὶ τὴν 7ην μ.μ. εἶχε συναντηθῇ διετύπωνεν ἐπίμονον ἄρνησιν ὅπως μετάσχῃ τῆς Κυβερνήσεως. Κατεβλήθησαν σύντονοι προσπάθειαι ὅπως μεταπεισθῇ ὁ κ. Κονδύλης, ἀποδειχθεῖσαι ἐν τούτοις ἐκ τῶν ὑστέρων ἄκαρποι.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 8 ½ μ. μ. ἀνῆλθε πρῶτος εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον ὁ κ. Παπαναστασίου, εἰσαχθεὶς ἀμέσως παρὰ τῷ κ. Ζαΐμῃ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν πρότασίν του περὶ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως συμπράξεως μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐδέχετο τὴν σχετικὴν ἐντολὴν ἐφόσον παρέχεται πρὰς αὐτὸν προσωπικῶς, ὡς ἀρχηγὸν ἰσχυροτέρου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὁμάδα τοῦ κ. αὐτοῦ, ἀλλὰ περιωρισμένῃ μὲ τὴν ἔννοιαν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν σύμπραξιν τοῦ κ. Κονδύλη. Ὁ κ. Ζαΐμης διηυκρίνισεν ὅτι ἡ ἔννοια τῆς ἐντολῆς εἶνε ὅτι παρέχεται πρὸς αὐτόν, ἀλλὶ περιωρισμένη μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς συμπράξεως καὶ τοῦ κ. Κονδύλη. Κατόπιν τούτου ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀποσυρθείς. Εὐθὺς ὡς ἀνεχώρησεν ὁ κ. Παπαναστασίου εἰσῆχθη, ἀφιχθεὶς ἐν τῷ μεταξύ, ὁ κ. Κονδύλης, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Ζαΐμης ὅτι ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου ὡς ἀρχηγὸν ἰσχυροτέρου κόμματος καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ συμπράξῃ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Κονδύλης ἠρνήθη ἀπολύτως. Κατόπιν τούτου ἐκλήθη καὶ πάλιν ὁ κ. Παπαναστασίου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ζαΐμης ἀνέθεσε πλέον ἐν λευκῷ τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν καὶ ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Παπαναστασίου ὅτι τὴν ἀποδέχεται.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους οὗτος ὡς ἀρχηγὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας θὰ τῷ παρεῖχε τὴν ὑποστήριξίν του.

Παρέμεινε συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ ἡμίωρον, ἀνεκοίνωσε δὲ εὐθὺς κατόπιν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὅτι «ὁ κ. Βενιζέλος τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι θὰ τοῦ παράσχῃ πλήρη τὴν ὑποστήριξίν του.»

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Παπαναστασίου περὶ τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐδέχθη ὁ κ. Βενιζέλος νὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του, ἀπήντησεν ὅτι «δὲν ὑπάρχει ὅρος» καὶ ὅτι «πρόκειται περὶ πλήρους καὶ ἀνεπιφυλάκτου ὑποστηρίξεως».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνεκοίνωσεν ὅτι μέχρι τοῦ ἀπογεύματος σήμερον, τὸ ἀργότερον, θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τὸν κατάλογον τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ ὁρκωμοσία τῆς ἐπ' αὐτὸν νέας Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἐμφανισθῇ ἡ νέα Κυβέρνησις, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις πάντοτε τοῦ κ. Παπαναστασίου, τὴν προσεχῆ Δευτέραν, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης τοῦ Σώματος. Φυσικά, ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς θ' ἀποφασισθῇ μετὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Διάσκεψιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Παπαναστασίου καθώρισεν ὅτι θὰ ἐνεργηθοῦν αὗται ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Παπαναστασίου περὶ τῆς συνθέσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀπήντησεν ὅτι «δὲν ἔχει καταλήξει ἀκόμη εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις, διότι εὑρίσκεται ἐν ἀναμονῇ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν βολιβοσκοπήσεων, εἰς τὰς ὁποίας προέβη διὰ τὴν σύμπραξιν καὶ προσώπων ἐκτὸς τοῦ κόμματός του εὑρισκομένων.»

Παρακληθεὶς νὰ διευκρινίσῃ ἐὰν ἐπεζήτησεν ἢ πρόκειται νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἔμμεσον ἐν τῇ κυβερνήσει του σύμπραξιν ἄλλων κομμάτων, ἀπέφυγε νὰ δώσῃ συγκεκριμένην ἀπάντησιν, περιορισθεὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι «καὶ τοῦτο δὲν ἀποκλείεται». Καθώρισε πάντως ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς ἀναλ[illegible] διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς καὶ τοῦ συσταθησομένου ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, προσλαμβάνων εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο καὶ ὑφυπουργόν. Μέχρι τῆς συγκλονεύσεως ὅμως τῶν τριῶν ὑπουργείων θὰ διατηρήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὁ κ. Κατεχάκης, ὁ ὁποῖος, καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, θ' ἀναλάβῃ ἐν τέλει καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἐπίσης θὰ διατηρήσῃ, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπαναστασίου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Βαρβαρέσσος.

Ὁ κ. Παπαναστασίου, μετὰ τὴν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Βενιζέλον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου τὸν ἀνέμενον οἱ φίλοι του βουλευταί, μετὰ τῶν ὁποίων παρέμεινε συσκεπτόμενος ἐπὶ μακρὸν διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Κυβερνήσεώς του.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κατὰ πληροφορίας, παρεχομένας ὑπὸ Φιλελευθέρων κύκλων, ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη νὰ παράσχῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου ὑπὸ ὅρους.

Ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπαναστασίου, εἰς νέας τι[illegible] μεσονυκτίους ἀνακοινώσεις του θ[illegible] δήλωσεν ὅτι «ἀνέπτυξε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ προγράμματος [illegible] καὶ [illegible] μασε αὐτ[illegible]ν ὁ κ. Βενιζέλος τοῦ παρέσχε τὴν [illegible] βεβαίωσιν περὶ ὑποστηρίξεως, δηλαδὴ ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐνεργοῦ ὑποστηρίξεως.

Οἱ περὶ τὸν κ. Κονδύλην διέδιδον τὴν νύκτα, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔθεσεν ὡς ὅρον εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου νὰ ἐπιδιώξῃ ὁπωσδήποτε τὴν σύμπραξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἐθνικῶν Δημοκρατικῶν εἰς τὴν Κυβέρνησίν του. Ἡ διάδοσις αὕτη διεψεύδετο παρὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐδήλου, ὅτι σήμερον τὴν πρωΐαν θὰ προτείνῃ καὶ εἰς τὸν κ. Κονδύλην, ὡς καὶ εἰς ἄλλους ἐνδεχομένους, τὴν σύμπραξιν εἰς τὴν Κυβέρνησίν του.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἀπολύτως ἀσφαλεῖς, ὑπὸ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ Φιλελευθέρων βουλευτῶν, πρωτοστατούντων τῶν ἐκ Μακεδονίας, ἐγένετο διάβημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἐναντίον τῆς ὑποστηρίξεως Κυβερνήσεως Παπαναστασίου.

Οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τὴν κίνησιν ἐβεβαίου τὴν νύκτα, ὅτι ἀπάντως εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν ἡ κυβέρνησις Παπαναστασίου θὰ εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐκλογάς».

Χαρακτηριστικὴ τῶν τάσεων ἀπειθαρχίας πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τῶν Φιλελευθέρων βουλευτῶν εἶνε καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι τὴν ἀπόγευμα δηλ[illegible] τοῦ κ. Σοφούλη, ὅτι «ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἠθέλησε ν' ἀσχολ[illegible] εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὸν φιλελεύθερον κόσμον ἡ ὑποχώρησις αὐτή».

Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ κ. Παπαναστασίου προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων, ὅτι θὰ γίνῃ ὅταν ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΞΕΔΗΛΩΣΕΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΣΗ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΙΝ ΑΝΑΛΑΒΗ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, καλέσας χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν κ. Βαρβαρέσσον, ἔδωσεν εἰς αὐτὸν